

Het wordt raar, maandag. Dat weet hij nu al. In een tv-uitzending na de dodenherdenking zien we hem vanwege corona in zijn eentje in een leeg Internationaal Theater zingen. „Vreemd, want je wordt geen artiest om voor een rij stoelen op te treden. Als ik zing, wil ik voelen hoe een liedje landt bij het publiek.” Toch hoeft hij zich daar geen eenling te voelen, want Bob Dylan is zijn bondgenoot. Voor de camera zingt hij 'Masters of war' van Mister Protestlied. „Het nummer is een opgeheven vuist tegen wat mensen elkaar aandoen. Hoe we tegen elkaar worden opgezet, door de grootmachten. En hoe de mannen van het grote geld en de macht vanuit veilige villa's aan de touwtjes trekken, terwijl ze anderen naar het front sturen om de klappen op te vangen.” Hij is er stevig voor aan het repeteren, vertelt hij. „Als je wat van Dylan brengt, moet je er overtuiging in leggen. Dan kun je ze zinnen niet opdreunen. Nee, dan moet de onderlaag van zo'n tekst tot leven moet komen. Dat ben ik aan mezelf verplicht, maar ook aan de kijkers en aan Dylan. Naar mijn idee laat hij nooit helemaal het achterste van zijn tong zien, maar ik voel me wel met hem verbonden, vanwege zijn strijd voor vrijheid en rechtvaardigheid.” Daarover straks meer, in deze aflevering van 'Levenslijn' over de ijkpunten van zijn leven.

1992 Koken

Geboren als Douwe Bob Posthuma in Amsterdam. Zijn vader Simon was muzikant en ontwerper van platenhoezen en kleding. Zijn moeder werkte als danseres bij popconcerten. „Je emoties in kunst vertalen, hoorde er bij ons thuis helemaal bij.” Hij is drie jaar als zijn ouders uit elkaar gaan. „Ik woonde de ene helft van de week bij mijn moeder, de andere helft van de week was ik bij mijn vader. Bij mijn moeder werd ik in de watten gelegd. Ze zorgde ook dat ik een beetje balans in mijn leven kreeg, want dat was bij mijn vader ver te zoeken. Als ik bij hem wilde eten, moest ik het zelf koken. Ook al was ik nog maar acht.”

2004 Gitaar

Hij gaat naar het vwo, maar wordt een paar keer van school gestuurd. Uiteindelijk haalt hij zijn vmbo-diploma. „Ik deed nauwelijks iets aan school, omdat ik altijd met muziek bezig was. Bij mijn vader kreeg ik een vrije opvoeding, maar hij stuurde me tien jaar lang naar pianoles. Daar was hij weer wél tamelijk dwingend in. Ik leerde veel over jazz en over klassiek repertoire. Tot ik uit mezelf meer richting het werk van Bob Dylan en Leonard Cohen ging. De oude sound van de sixties en country vond ik heerlijk. Dat stimuleerde me om gitaar te gaan spelen.” „Op mijn zeventiende, achttiende was ik thuis nummers aan het schrijven op mijn kamer. Ik weet nog dat ik Tim Knol toen een keer bij 'De wereld draait door' zag en dat ik dacht: als ik dáár een keer kan zingen, heb ik het gemaakt.”

2012 Biertje

De tv-kijker ziet hem in het talentenprogramma 'De beste singer-songwriter van Nederland'. „Eerst leek het me niks, dat tv-gedoe. In die tijd speelde ik in

vroegen, voor een mannetje of tien, twintig. Dan was ik al blij als ik een biertje en wat te eten kreeg. Ook werkte ik in een café, achter de bar en in de keuken. Die optredens vond ik leuk, maar glazen spoelen en afwassen niet. Dus toen een vriendinnetje me voor dat tv-programma inschreef en ik mocht meedoen, heb ik het maar gewoon gedaan. Ik had niks te verliezen.”

Hij wint het programma, waarna meteen zijn eerste album 'Born in a storm' verschijnt.

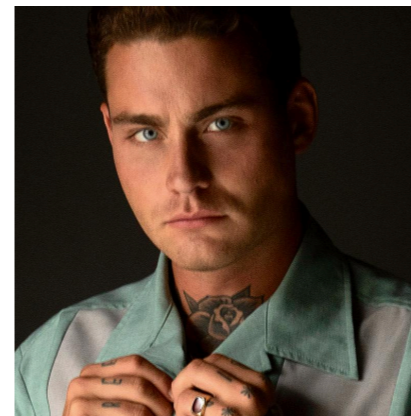
2014 Vrijheid

Als ambassadeur van de vrijheid trekt hij op 5 mei met een helikopter langs bevrijdingsfeesten. „Vrijheid sprak mij thuis voor zich. Ik mocht altijd alles. Dat ik in de Amsterdamse Pijp opgroeide heeft die hang naar vrijheid misschien nog wel vergroot. Of iemand zwart, wit, moslim, jood of wat dan ook is, maakt niemand in mijn omgeving wat uit. Hier kan alles en hier mag alles, denken we vaak. Helaas blijkt vaak dat de vrijheid ook hier kwetsbaar en broos is. Want zolang ze homo's in de gracht gooien, zie je dat niet iedereen de ander de vrijheid gunt om het bed te delen met wie hij wil.”

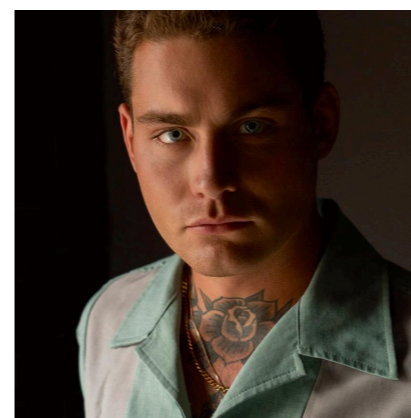
Hij stipt aan dat wie vrij is, ook een verantwoordelijkheid heeft. „Een vrij leven betekent dat je zelf moet zorgen dat er structuur in je dagen komt. Voor mij is dat wel een dingetje, want ik laat me graag meeslepen in dingen die niet echt goed voor me zijn.” „Voor mij is vrijheid ook dat je een ander kans geeft. En dus niet dat je een vluchteling laat verdrinken op zee. Want het is tamelijk dubbel als je straks twee minuten stil bent om oorlogsslachtoffers te herdenken die voor onze vrijheid vochten, terwijl je de landsgrenzen sluit voor mensen die van die vrijheid willen proeven. Je kunt de vrijheid die je cadeau hebt gekregen toch niet alleen voor jezelf opeisen?”

2015 Groen

Met Anouk neemt hij het duet 'Hold me' op. „In die tijd was ik best nog wel groen, dus ik was erg van haar onder de indruk. Ik heb geleerd door naar haar te kijken, in de studio. Gewoon professioneel je ding doen, resultaat scoren en dan weer terug naar je kids. Nee, ze is geen makkelijke vrouw. Tegelijk is ze waanzinnig goed en ook waanzinnig lief. Maar om met haar om te gaan, moet je wel haar

'Ik laat me graag meeslepen in dingen die niet echt goed voor me zijn'

'Met mijn muziek wil ik een voetstap in het zand achterlaten'

handleiding kennen. Zij verkeert in een positie die anderen dwingt om die handleiding te lezen.”

„Vergelijk het maar met de positie van Herman Brood. Die flikte ook dingen die je van een ander niet zou accepteren. Hij pakte vrouwen schamteloos bij hun borsten. Een ander zou worden opgepakt, maar hij kwam ermee weg. Omdat hij als artiest een grootheid was.”

2016 Songfestival

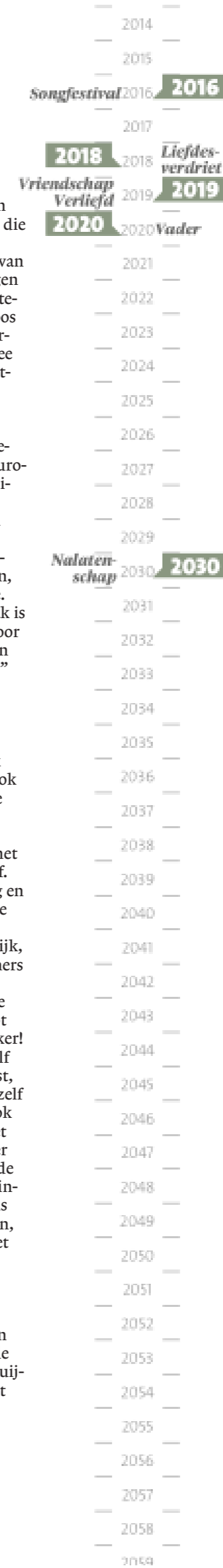
Met het nummer 'Slow down' vertegenwoordigt hij ons land bij het Eurovisie Songfestival in Stockholm. „Eigenlijk hou ik niet van zo'n circus. Maar het team waarmee we gingen was superleuk.” De achterliggende gedachte was om Duitsland en mischchien wel heel Europa te veroveren, zegt hij bij vertrek. Hij wordt elfde. „Dat ik niet meteen overal doorbrak is jammer, maar geen ramp. Ik heb voor ruim 200 miljoen tv-kijkers kunnen zingen, wie kan me dat nazeggen?”

2018 Liefdesverdriet

Op zijn album 'The shape I'm in' verpakt hij zijn liefdesverdriet. „Ik was gedumt. Daar wilde ik eerlijk over zijn, in mijn teksten. Ik kon ook niet anders, want het was het enige dat me bezighield, in die tijd. Het dwong me ook om in de spiegel te kijken en mezelf te confronteren met de minder leuke kanten van mezelf. Mijn korte lontje, het nooit genoeg en de neiging om mezelf ten gronde te richten.” „Een gebroken hart is verschrikkelijk, maar het levert wél de beste nummers op. Kijk maar naar de literatuur en naar de beeldende kunst. Dan zie je dat echte kunst in een tranendal tot bloei komt.” Is dat het waard? „Zeker! Dat klinkt misschien alsof ik mezelf compleet in dienst stel van de kunst, maar het is wel zo. Ik walg van mezelf als ik dit zeg en misschien is het ook een beetje triest, maar als ik aan het einde van de dag een mooi nummer heb geschreven, heb ik daar graag de pijn en het verdriet voor over. Uiteindelijk wil ik maar één ding en dat is een voetstap in het zand achterlaten, met mijn muziek. En hoe groter het verdriet, hoe beter het lied en hoe dieper die stap.”

2019 (1) Eigen weg

Hij breekt met zijn management en zijn band valt uit elkaar. Ook aan de samenwerking met Matthijs van Duijvenbode en Jan Peter Hoekstra, met

wie hij vanaf het begin zijn liedjes schreef, komt een einde. „De koek was op. En ik kan alleen maar werken vanuit liefde. Als die weg is, dooft de creativiteit. Dan moet je je eigen weg gaan. Helaas.”

2019 (2) Verliefd

Bij een biertje in een kroeg ontmoet hij zijn nieuwe vriendin. „We raakten aan de praat, maar dat ging helemaal verkeerd. Binnen drie minuten hadden we ruzie en liep ze weg. Jammer, vond ik, want ze is een hele mooie vrouw. Gelukkig gaf ze me voor ze vertrok nog wel gauw een briefje met haar telefoonnummer. Ik belde haar dezelfde avond al een paar keer, maar ze was zo wijs om niet meteen op te nemen. Dat kwam later pas.”

2020 Vader

Zijn vader overlijdt. „Aan hem heb ik alles te danken.” De dood klopt aan terwijl zijn zoon net werkt aan een album met countrynummers. „Dat is de muziek die hij me altijd wilde laten maken. Maar het kwam er gewoon nooit van.” In het najaar moet de cd klaar zijn.

2030 Nalatenschap

Wat doe je over een jaar of tien? „Ik heb echt geen idee. Maar ik hoop dat ik dan mooie nieuwe nummers heb gemaakt, zodat ik voor de verre toekomst een nalatenschap creëer. Dan blijft er straks iets van me achter en heb ik niet voor niks geleefd.”

Douwe Bob in het kort

Douwe Bob Posthuma (1992) groeide op in Amsterdam. Hij speelde vanaf zijn jeugd piano en gitaar. Hij won in augustus 2012 de eerste editie van de talentenjacht 'De beste singer-songwriter van Nederland'. Vier jaar later vertegenwoordigde hij Nederland bij het Eurovisie Songfestival in Zweden met het liedje 'Slow down'. Hij bracht vier solo-albums uit en was coach bij 'The voice kids'. Douwe Bob heeft een vriendin. Hij woont op zichzelf in Amsterdam. Komen-de maandag is hij te zien in het tv-programma 'Na de Dam' dat in het verlengde ligt van de dodenherdenking. Uitzending: 4 mei rond 21 uur op NPO1.